

ГЛЕДАЛЪ ЕЩЕ КРАСНОТО МѢСТО , КОЕ-ТО
ГИ ОБКРЪЖАВАШЕ.

ПЪТНИЦЫ-ТѢ СТИГНАХЪ НАЙ ПОДИРЪ ДО
ЕДНА МАЛКА ЗЕЛЕНА ДОЛИНА, КОЯ-ТО БѢШЕ
ОБКОЛЕНА ОТЪ ВЫСОКИ КАМЪНЬЕ. ЕДНО
ОБЧЕ СТАДО ТАМЪ ПАСЕШЕ, И БЕШЕ НА О-
НОГОВА СЕЛАНИНА У КОГОТО МЫСЛИШЕ ДА
ОТИДЕ ПУШНАКЪ-А.

ГЕНРИХЪ СЕ ЗАРАДВА, КАТО ВИДѢ ТОЛ-
КОЗИ ОБИЕ СВЪРАНИ НАЕДНО. НО ЕЩЕ ПО-
БЕЧЪ СЕ ЗАРАДВА, КАТО ВИДѢ МѢЖДЪ
ТѢХЪ ЕДВАМЪ НА ДВѢ ИЛИ ТРИ ДЕНА МАЛ-
КИ АГНЦА. ТОЙ ГИ МИЛВАШЕ И ГИ ИМЕНОВА-
ШЕ БЕКИ СЪ НАЙ СЛАДКИ ИМЕНА.

ОТЪДЪ ТЪЙ СТАРИЦЪ-А ПОНЕСКА ДА
ВИДИ ПАЗИТЕЛА НА СТАДОТО, КОЙ-ТО БЕШЕ
ДОЛО ДО ЕДНА КАНАРА, ОТЪ КОЯТО ТЕЧЕ-
ШЕ ЕДИНЪ ЧИСТЪ ИЗВОРЪ.

ТОЙ ВИДѢ ТАМО И ЕДИНЪ МОМЪ,
КОЯ-ТО ДЪРЖЕШЕ У ЕДИНЪТЪ СИ РЪКЪ
ЕДИНЪ ОБНАРСКИ КРИВАКЪ, А У ДРУГЪТЪ